

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بیوچار پوست گردو بر فرسایش بادی با استفاده از تونل باد (مطالعه موردی: دشت شهرکرد)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت منابع طبیعی در کشورهای در حال توسعه (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهديه ايرانمنش - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

مهدی پژوهش - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

نسرین قرهی - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک فرایند طبیعی است که در اثر فعالیت‌های انسانی تشدید می‌شود. فرسایش آبی و بادی از شایع‌ترین فرسایش‌های موجود و تاثیرگذار در ایران محسوب می‌شود. درمقیاس جهانی اهمیت و خطر فرسایش بادی کمتر از خطر فرسایش آبی است ولی گاهی ابعاد و عظمت آن از فرسایش آبی بزرگ‌تر می‌باشد که موجب تغییرات بلندمدت اما قابل توجهی بر سنگ‌ها، صخره‌ها، و کوه‌ها می‌گردد. فرسایش بادی میتواند یک مشکل برای اقتصاد، کشاورزی، یا منابع طبیعی یک کشور محسوب‌گردد. در مناطق خشک فرسایش بادی عامل اصلی فرسایش است و آثار نامطلوب آن را می‌توان به صورت کویر و بیابانملاحظه نمود. بیوچار از سوختن زیست توده در حضور کم یا بدون اکسیژن ساخته میشود. از آنجا که فرسایش بادی و تولیدریزگرد یکی از مشکلات دشت شهرکرد می‌باشد، از این رو برای کنترل فرسایش بادی و تولید ریزگرد در این منطقه بیوچارپوست گردو تهیه و طی یک دوره دو ماهه آماده و در تونل باد مورد آزمایش قرار گرفت به این منظور خاک دشت شهرکرد با بیوچار سایز 2 میلی‌متر 5 درصد وزن خاک با خاک مخلوط گردید. نتایج تیمار شاهد با تیمار بیوچار با تجزیه واریانس T-TEST در SPSS مورد مقایسه قرار گرفت که نتایج نشان داد بین دو تیمار (شاهد و بیوچار) و 4 زمان (5، 20، 45 و 60) اختلاف معنی دار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

بیوچار گردو، تونل باد، فعالیت های انسانی، زیست توده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/780545>

